

1892-01-26

AFSENDER

Otto Mourier

MODTAGER

Joakim Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Afsendersted:

Vallo

Arkivplacering:

Mappe 30 nr. 4a-b

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription

Vallo d. 26de Januar 1892.
SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 30 Nr. 4A
Kjære Hr Skovgaard,

Det var dumt af mig, at jeg sendte Dem det lille Korrespondance-Kort, derigjennem afladedes jeg for min Varsel og slog mig til Ro — og nu ser bade De og jeg, hvad det fører til. Hvis det kan glæde Dem, kan jeg dog sige Dem, at jeg har tænkt mange Gange paa Dem i Mellemtiden og fra Julen aantro permanent har lidt af saerlig Samvittighed overfor Dem — en vel Forvildet, som man skal have en Ende (som alt i denne Verden. "Giv jeg var min foredele sagde Drungen, han skulde have Pis.!). Til Julen havde det fat, det mig naturligt, at vise Dem, at vi tænkte paa Dem; men saa siger, at jeg, det kunde smage af Paa, trængsel; og jeg, som paa den Tid af Aaret at staa vaklerde, saa

Den sidste Salve om ender Dem en vakkert Stille. Og lige i næsten

gaver Lidelighedens tabt, indru man
ved at Ord af det. Til Mytten tænkte
jg rigtig paa det, men da var jg dovent
efter al Julens Skrivelser, og saa blev
det som sagt til kronisk stærk
Lidvittighed, som nu skal fjernes
ved en Operation. I Julferien var
De forresten meget paa Tageret,
eftersom min Kone og Jorger da mødte
de sig med at gaa de gamle og nye
Brevbeholdninger igjennem og slippe
Erindringer fra; og det dermed og senere
(At vi nu samle vi alle i fremstillede
Aske) Indvundenes sendes dem
hermed, for at De, som De ønskede,
kan anvende det til Fondet for den
nye Valgmenighedskirke.

Det er underligt, at jg har kunnet
krympe mig ved at begynde paa et
Brev til Dem, det føler jg saa levende,
de, naar jg først har faaet begyndt,
for alt det, jg helst taler og skriver
om, det er netop de Emner, som
naturligst frembyder sig til Behand-
ling overfor Dem, hvor De saa tilvandt

svædet af en dyb Forstaaelse.

Men først en fornøjet Tak for det
yndelige Brev, De sendte os i Oldtiden
et Brev som adskillige Gange og sendt
en paany er bleven gjennemløst med
stor Glæde. Det giver Dem selv, utrope
som De er: væren for det Gode, Sande
og Skjønne, men dog fra Post for ikke
at sige mere, end De kan staa ved.
At De tilmed er bleven væren over,
for os, som hverken er gode, sande
el. skjønne, gav Brevet sit ikke mindst
ste Plus i vore Gjør. Tak derfor og
for den baade smukke og morsomme,
me Calque. Hvorfor er den, modern
nygt Kunstner, der høves til Bette
med Flok, skaldet og saa haarligt
skabt? Er den Gamle med Huset
Portrait? — Og Tak for Indbydelsen.
Naar De endnu ikke har set no-
get til mig, kan De deraf slutte, hvor
gj konger fast ved Hjelmen. Ceryng
i Debr-højte der dog et Trod over
Deres Hoved; gj omjikkus med den
Plan, at blive nogle Dage i Hovedste
den, besøge Dem og Frølich; som det

Flere endte ynkeligt med den sødsvæ-
lige Galopstær for een Dag for
at kjøbe Julgaver. Men hvis de
ikke troer, jø konges efter at se deres
Billeder, tager De Tiit.

Tak for Oplysningerne om Solens i
Illustrationen til „Den signerede Dag“.
En Dag havde vi til vor Morgenguld-
meste et Stykke at læse af Joh. Sabers
22de Kapitel, hvor der i det 5te Vers
staar: „Og Nat skal der ikke være,
og de behøve ikke Lys el. Solens
Skin, fordi Guds Herrens Lys er for dem.“
Da faldt der en Besværken om Dem og
deres Billeder.

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 30 Nr. 4B

X Tak Billedet herunder Billedet
af Ebbe - skal jø hilse Dem. En
Kjorlighed til det svinder ikke med
Tiden. Det er ynkeligt opfattet og
malt; men jø skjuler Dem som
metoder ud, fordi de har gjort
Bogprædiken saa sort, saa tung (de
had mig jø holde op med at rose Dem).
Kan man være bekjendt at ønske
gledeligt Nytte, naar man skriver
26de Januar? I alfald er jø Dem tak.